

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedjeljak, 17. 02.	17.30 Po nakani (al)
Utorak, 18. veljače	17.30 Po nakani (al)
Srijeda, 19. veljače	17.30 + Jure i Ljubica i pok. iz ob. Prebeg i Božičević
Četvrtak, 20. veljače	17.30 Po nakani (al)
Petak, 21. veljače	17.30 Po nakani (al9)
Subota, 22. veljače	16.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 OŠTARIJE: + Magdalena i Anton Prebeg; Denis Rudić (8. dan)
7. NKG DAN GOSPODNJI 23. veljače	10 OŠTARIJE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Josip, Anka, Tomo i Jasna Rupčić; Danijel, Zorko, Ivan i Vlado Luketić; Mirko i Mila Gagro. 16 SKRADNIK: + Stjepan Prebeg Kovač

- ŽUPNA KATEHEZA** – ovaj tjedan biti će prema redovnom rasporedu.
- DESETICU krunice u OBITELJI** – nastavljamo moliti. **Pozovite me na molitvu...**
- HODOČAŠĆA Bl. Alojziju Stepincu** u Kučiniće – Ogulin 2 te dekanatsko u Krašić, a potom **Sv. Josipu na Dubovac** te **Pavlinima na Kamenskom** protekla su u redu.
- DPD OŠTARIJE** – poziva članove i sve zainteresirane na nedjeljni večernji susret, 23. veljače u oštarkoj Staroj školi. U povodu **22. veljače 1483.** godine kada je tiskana prva hrvatska knjiga – glagoljaški misal, ovu večer posvećujemo glagoljaštvu.
- VELIKA devetnica** – koja se obavlja u čast i zagovor Sv. Josipu – svake srijede.
- DPD SKRADNIK** održava godišnju skupštinu u prostorima Doma Sv. Marko Skradnik u nedjelju, 16. veljače nakon misnog slavlja u 16 sati.
- TEČAJ za BRAK** - organiziran je 28. veljače; te 1., 2. - 7., 8., i 9. ožujka u Ogulinu.
- HODOČAŠĆE mladih u Dubrovnik** biti će 26. i 27. travnja. Petnaestak mladih prijavilo se iz naše dvije župe. Zajednički dekanatski susret mladih i priprema za Dubrovnik biti će u subotu, 22. veljače u 19 sati u Pastorlanom centu župe Sv. Križa u Ogulinu.
- POGINUO** je pok. Denis Rudić u Vojarni 1 pod Krpelom. Jedna osoba je teško ranjena. Preporučujem njih i njihove obitelji iz Gornjeg Sela – Pežići u vaše molitve.
- RODITELJI KRIZMANIKA** – susret imamo u nedjelju, 23. veljače na misi.

Trpjeti i raditi za Katoličku Crkvu. Od ovih principa ne odstupamo nikada, makar uz cijenu života.

bl. Alojzije Stepinac

Izdavač: **pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com**

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

16. veljače 2014. • 6. NKG • God. V. • br. 6 (181)

Dopuna Božjih zapovijedi (Mt 5, 17-37)

"Dragi moj ispačeni narode,
ne kloni duhom!"

Alojzije Stepinac

U govoru na gori Isus podsjeća svoje slušatelje na zakon što ga je Bog dao po Mojsiju izraelskom narodu. On nije došao ukinuti Zakon ili Proroke, nego dopuniti. U Duhu Svetom Isus nam daruje dar ljubavi, koja nas usavršava i osposobljava, da ispunimo Božje zapovijedi. Tako će pravednost srca, koja dolazi od Boga, biti veća nego pravednost pismoznanaca i farizeja, koji su jednostrano bili okupljeni samo vanjštinom. Tri zapovijedi iz

Dekaloga su ono što Isus u tom odlomku govora na gori (Mt 5,21-37) objašnjava: peta zapovijed Božja ("Ne ubij!"), šesta zapovijed Božja ("Ne čini preljuba!") kao i druga zapovijed Božja ("Ne uzimaj imena Božjega uzalud!").

Isus se nadovezuje na dosad već poznato i vrijedno; ali on produbljuje zapovijedi i otvara nove spoznaje. Tako on pokazuje u odnosu na petu Božju zapovijed, da nije samo dovoljno kazati: "Ja nisam nikoga ubio; dakle ja sam dobar čovjek." Bitno je već mišljenje srca. Pokazujem li bližnjemu temeljnu dobrohotnost kao najmanju mjeru u pažnji? Ili dopuštam li osjećajima i unutrašnjem stavu da se uzdignu do te mjere nasuprot bližnjemu kao odbijanje, mržnja i neprijateljstvo. Isus nas zove tamo, gdje se događa nešto između nas i bližnjih, poziva nas na mir i pomirenje. Koliko je do nas, trebamo učiniti prvi korak. Samo tako možemo srušiti zidove nerazumijevanja i neprijateljstva. Tek kad je Kristov učenik sve to učinio, onda treba doći pred Boga i prinijeti žrtveni dar. Isus sasvim jasno ukazuje da na području međuljudskih odnosa ima smetnji koje su tako ozbiljne, da ih treba pročititi. Samo tada može čovjek ponovno stupiti u vezu s Bogom. Svjesno i dobrovoljno podržavanje neprijateljstva prema bližnjemu razara odnos prema Bogu; ovdje se poziva na obraćenje.

Slično je to i sa šestom Božjom zapovijedu, gdje su jasne Isusove riječi, a radi se o izbjegavanju preljuba i svega onoga što tome vodi ili je povezano s time. Za Isusa je preljub povreda vjernosti između muža i žene. grijeh počinje već u srcu, naime tada kad netko dopusti maha svojoj fantaziji i svojim pogledom i mišljenjem okreće se stranom partneru, premda on ili ona naizvan još nisu prekinuli brak. Svi mi znamo da su to osjetljive stvari koje nas pogađaju. Tu prigodu treba izbjeći. Kao što se čuvamo da ne padnemo u mnogim opasnostima, tako nas se tiče i da čuvamo čistoću, odnosno bračnu vjernost! Isus traži od nas, da se unaprijed odlučimo protiv mogućih opasnosti a ne da se zadovoljimo polovičnim rješenjima.

Kažimo na kraju o drugoj Božjoj zapovijedi gdje se radi o svemu onome što bi osramotilo ime Božje. Tu bi možda netko mogao kazati: "Ja nisam krivo prisegao, dakle nisam pogriješio protiv ove zapovijedi." Isus je uopće protiv lakoumnog zaklinjanja, jer se tu poziva Boga kao svjedoka za istinu jedne izjave ili za ozbiljnost jednog obećanja. Bilo bi puno bolje kad bismo imali jedni u druge povjerenje, tako da prisega ili zakletva ne bi bila potrebna! Bilo bi dovoljno reći da i ne – bez zakletve. Tko želi biti Kristov učenik, postupa po duhu Božjih zapovijedi, i to je više od slova Zakona. Isus ne dokida vrijednost zapovijedi, nego pokazuje kako je dubok njihov smisao. Trebamo ih ispuniti u slobodi ljubavi! Neka nas u sve dane prati milosrđe Gospodinovo.

Fra Jozo Župić

Slike Marije u vjeri Crkve (2. dio)

Već se dugo čini da počinje jedno novo okretanje prema Mariji. Godinama su se u Evanđeljima tražile samo historijski pojmljive informacije o njoj, čime se zanemarivala odlučujuća duhovna dimenzija. Što je ostalo od njenog lika, bilo je jednako oskudno poput tzv. historijskog Isusa, kojemu se odricalo Božanstvo. Ali, u najnovije vrijeme objavljeno je sve više tekstova koji se nisu ograničili na historijsko-kritičko viđenje, već su se ponovno okrenuli cjelovitoj vjeri Crkve.

Pritom se posebno jasno očitivalo da Biblija ne sadrži historijske izvještaje prema našim predodžbama te da se stoga njeni sadržaji ne mogu posve razjasniti povjesničarskim aparatom. Sastavljačima biblijskih tekstova bilo je važno da činjenice koje su trebali saopćiti poredaju u unaprijed zadani smisleni odnos od kojega bi trebalo shvaćati te činiti shvatljivim. Oni govore iz pozadine židovske povijesti, koja je istovremeno i povijest spasenja, a sâm Isus im daje pravo za ovu vrstu tumačenja, budući da On svoje vlastito djelovanje i svoju sudbinu uvijek objašnjava polazeći od objave proroka. Bez ove veze – tj. bez poznavanja Starog zavjeta i jedne žive vjere koja uključuje spremnost za slušanje – ne možemo stvarno razumjeti događaje i osobe Novog zavjeta.

Primjer svadbe u Kani - Također to posebno vrijedi za Marijin lik. Ona je Isusu bliska kao nitko drugi, i više nego na bilo koga drugog na nju se odnosi rečenica: „... blaženi koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!“ (Lk 11, 28). A ipak se onaj koji čita Evanđelja polazeći samo od modernog shvaćanja, može spotaknuti o način na koji se čini da Isus uvijek iznova udaljava Mariju. Tako joj odgovara na svadbi u Kani (Iv 2, 1-11) na njenu samo nagoviještenu molbu za pomoć: „Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!“ (Iv 2,4). Time On misli na veliki čas proslavljanja. Ali, tada ipak uslišuje njenu molbu i ispunjava je u preobilju, te prije vremena „objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici“ (Iv 2, 11),

kaže Ivan. Događa se dakle daleko više od onog što je Marija zamolila i mogla zamisliti. Duboka povezanost Isusa i Marije očituje se u tome što je Marija unaprijed znala što će On učiniti. Jer, kaže poslužiteljima: „Što god vam rekne, učinite!“ (Iv 2, 5). Stoga nije čudo što je Crkva Mariju uvijek shvaćala kao neodoljivu zagovornicu.

Zaprepašćuje nas da Isus nikada ne oslovljava Mariju s „Majko“, već uvijek sa „Ženo“ (Iv 2, 4 i Iv 19, 26). Ipak, ovo oslovljavanje bilo je nekoć uobičajeno i posve časno (Scheffzyck, Leo. *Maria*. Sancti Ulrich Verlag, str. 19). Ovdje se Marija uzdiže kao „jednostavno tip žene“, a time se naglašava Njeno „povijesnospasenjsko značenje na strani Isusa“ (Ibid, str. 23), novog Adama.

Ovo značenje je u Njegovim očima vrjednije od „čisto ljudskog i rođačkog odnosa“ (Ibid., str. 21). Već su crkveni oci ukazivali na ovu vrstu tipološkog svrstavanja i usporedbi u analogijama koja prožima židovsku misao. Samo ako je se uvažava, moguće je prepoznati širinu i dubinu u izričajima biblijskih tekstova.

Papa Franjo: Papinski dom pripada svim vjernicima

Papinski dom u Vatikanu pripada svim vjernicima, Isus je „poglavar“ doma, a djelatnici su u službi Isusove opće poruke ljubavi. Tako papa Franjo shvaća službu najstarije skupine djelatnika Papinske obitelji, gostoprimatelja koje je s njihovim obiteljima primio u audijenciju. Njihovo službeno ime „djelatnici predsoblja“ potječe iz 1968. godine, kada ga je papa Pavao VI. naveo u motu proprio „Pontificalis Domus“, ali prema povjesničarima ime potječe iz vremena pape Klementa VIII., kada se skupinu djelatnika nazivalo vitezovima kompasa (Cavalieri della Bussola). Iz te duge tradicije proizlazi dužnost i odgovornost, i osobito svijest tih djelatnika. Pitajmo se: Komu pripada Papinski dom? Tko je poglavar doma? Papinski dom je svih članova Crkve, koji ovdje osjećaju gostoljubivost, obiteljsku toplinu i potporu svojoj vjeri. Pravi poglavar kuće je Gospodin, čiji smo svi učenici, služitelji njegova Evanđelja. To zahtijeva da s njim u molitvi gajimo dijalog, da rastemo u njegovu prijateljstvu i intimnosti, te da svjedočimo njegovu milosrdnu ljubav prema svima – ustvrdio je papa Franjo. Sveti je Otac zahvalan djelatnicima na njihovu služenju u prigodi državnih posjeta i audijencija. Vi ste kod kuće, veoma cijenim vašu brižljivost i srdačnost u obavljanju službe s duhom susretljivosti, nošeni ljubavlju prema Crkvi i Papi. Stoga je vašem poslu potrebna duša. Jučer smo tijekom svete mise slušali o mladom Samuelu koji je, dok je bio u Hramu, čuo Božji glas i odzvao se. I ovi su prostori mjesta u kojima valja slušati Boga koji vam govori, koji vas zove da mu odgovorno i velikodušno služite. Ako se s tim duhom služite, onda vaša služba može biti prigoda za priopćavanje radosti što pripadate Crkvi – zaključio je Sveti Otac.